

Qu. 528, 28.

B. m. II,

X 1860552

Q. D. B. V.

SCHEDIASMA HISTORICUM
DE

MUSEO

ALEXANDRINO,

QVOD

SUB PRÆSIDIO

DN.

L. ADAMI RECHENBERGI, P.P.

AC PRÆCEPTORIS SUI

venerandi,

in Academia Lipsiensi

d. ix. Nov. A.O.R. M. DC. II. C.

H. L. Q. C.

Eruditorum ενζηήσεις

subjicit

JOH. Keithacker / Numburg.

LIPSIÆ,

Literis BRANDENBURGERIANIS.

VIRIS
MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS,
CONSULTISSIMIS, EXCELLENTISSI-
MISQUE

DOMINIS
CONSULIBVS,
PRO. CONSULIB.
SYNDICO,
ÆDILIBUS,
PRÆTORIBVS,

Cæterisque

Inclytæ Reip. Lipsiensis,
Ordinis Senatorii Membris Gravisimis,
DOMINIS, MOECENATIBUS,
atque PROMOTORIBUS SUIS

submisise colendis,

Has chartas philologicas, in observantiæ
& cultus tesseram

D. D. C.

JOH. Reilhacker / Numb.

§. I.

Ærebam nuper in Scholarum, aut si
mavis, collegiorum scholasticorum
contemplatione, in quibus eruditi
convenire, variisque de rebus lite-
rariis sermones cædere quondam
consueverunt. Obversabantur mentis meæ ocu-
lis magna palatia, quæque ob summam princi-
pum munificentiam, teste Eumenio Rhetore, glo-
riarum imperatoriarum templa audiebant. In-
gressus primo Palæstinam, non quadraginta tan-
tum urbes animo perlustrabam, in quibus Levi-
tæ olim domicilium constituentes, operam in eru-
dienda Ebræorum juventute posuerant suam; sed
ipsas quoque Solymas, caput gentis, videre pro-
perabam. Aperiebatur ibi nobilissimum Gymna-
sium in monte Sion eminens, quod à primis sta-
tim Regibus ita fuerat exornatum, ut longe post
a Chrysostomo *διδασκαλεῖον Ἰησους χριστου* dictum fuerit.
Trajiciebam inde in Græciam, artium omnium
fœcundissimam matrem. Obibam *νεολαεῖα*, quæ
Corinthii, Argivi, Tenedii, Eresii, Mitylenæi &
alii, Vestæ Deæ studiosæque juventutis usibus sa-

A 2

crave-

craverant. Sed prominebat inter hæc Athenien-
se illud, velut inter stellas, luna, minores. vid. *Isaac*
Casaub. Animadv. in Athen. l. XV. cap. 19. p. 992. sequ. &
Morbof. Polybist. l. 2. c. 14.

§. II.

Secundis inde ventis translatus in Ægyptum,
cum Alexandriam, metropolim regionis, conspe-
xissem, in credibili perfundebar voluptate. Per-
stringebat primùm oculos epigraphæ numerosis-
simæ quondam Bibliothecæ, quam Osymanduas Æ-
gypti Rex, in sculptam condiderat: *ἡς ψυχῆς ἰατρειόν.*
Ipsam Museum, quod omnium ore celebrari an-
tea cognoveram, fas erat perlustrare. Bone Deus!
quæ monumentorum *πολυχρονίων* copia! Quis regię
magnificentię splendor! Videbar mihi literarium
quendam orbem, uno velut obtutu, contemplari.
Videbar *δειπνοσοφιστῶν* amplissimum quendam vide-
re confessum; audire videbar ipsos inter se sapien-
tes acutissime disceptantes, & *ἀναγνώστῃς* selectissima
quæque prælegentes.

§. III.

Tua igitur pace, benevole Lector, oculos hęc
ulterius pascere licebit. Viam præibit mihi gravis-
simus autor, *Strabo*, qui cum *L. XVII. Geograph. f.*
m. 920. Alexandriam a conditore suo dictam descri-
bit, *Museum* quoque ejus delineat. Ipsam, si lubet, au-
diamus: *τῶν δὲ βασιλείων μέγιστον ἔστι καὶ τὸ μυσεῖον, ἔχον*
περὶ

περιπαλον καὶ ἐξέδρον, καὶ οἶκον μέγαν· Ἐν ᾧ τὸ συσίτιον τῶν
 μελεχόντων τὰ μυσεία Φιλολόγων ἀνδρῶν· Ἐπι δὲ τῇ συνόδῳ τάσις
 καὶ κρήματα κοινά, καὶ ἱερεὺς ὁ δὴ τῶν μυσείων τεταγμένῳ,
 τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δὲ ὑπὸ Καίσαρος· Hoc est,
 vertente Casaubono: *Regiarum pars est Museum, in
 quo fuit ambulatio ad confessus exedra, & ampla domus,
 in qua simul bonarum artium studiosi homines participes
 Musei cibum capiebant. Est autem ei conventui ac so-
 dalitio, tum pecunia communis, tum sacerdos cunctis
 praefectus, olim a regibus, nunc à Caesare.* A qua inter-
 pretatione, quod sensum attinet, Xylandri versio
 parum discrepat: etsi dictio diversa sit.

§ IV.

His verbis, si rectè calculum pono, tria comme-
 morat laudatissimus Geographus, (1.) *ÆDEM MU-
 SARUM*, seu *ipsum Museum*: (2.) *INGOLAS*, seu *Conviv-
 flores literatos*: (3.) *SUBSIDIA* atque *Musei praesidem*.

§ V.

ÆDIS descriptio primùm contemplanda ve-
 nit: ubi præ cæteris nomen *Musei*, seu τῶν μυσείων, δὴ τῶν
 μυσῶν appellati occurrit. *Lipsius* etymon hoc
 respiciens, *Museum* Musarum ædem significare, *Syn-
 tagm. de Biblioth.* rectè tradit. *μυσείον* enim locus
 Musis & studiis consecratus est, in quo de artibus
 & honestis disciplinis agitur. *Philostratus* in *vita
 Apollon. Tyanei l. IV. c. 8.* *μυσείον* vocat, ubi Musæ co-
 lebantur, & responsa reddebant: quod & *Pellux* af-
 firmat,

A 3

§. VI.

§. VI.

Ejusmodi Museum Athenis fuit, teste *Pausania in Attic. cap. 26.* & *Træzenis, in Corinthiac. cap. 31.* *Plinius, Hist. Nat. L. XXXVI, c. 21.* quando pumicum naturam explicat, Musei meminit: *Non prætermittenda est & pumicum, scribit, natura: appellantur quidem ita & exosa saxa in ædificiis, quæ Musea vocant dependentia, ad imaginem specus arte reddendam.* Et *Lib. XXXVII, cap. 2.* de gemmis translatis in triumpho Pompeji agens, inter alia, memorat *Museum ex margaritis, in cuius fastigio horologium erat.* Et *Amphion Thespiensis Lib. II, apud Athenæum Deipnosoph. l. XIV. f. 629.* de Museo, quod in Helicone est, accuratas fieri puerorum in Helicone saltationes, scribit: quam in rem vetustum de illo more epigramma adducit,

§. VII.

Sed locus hic Musarum, pars ipsius regiæ fuit, quam regum quisque ornare aut amplificare maximopere studuit, novis operibus adjectis, ut *Strabo* testatur. Sicut & magnum urbis spatium hoc Museum, *Bruchium* dictum occupasse *Amm. Marcell. l. XXII, c. 16.* testis est. confer, *H. Valesii in b. l. not.* Principes enim & Reges generosi ac *Φιλόμυσοι* gloriæ sibi duxerunt, Musarum domicilia aut aulis habere contigua, aut illa aliis in locis amœnis excitasse; ne eruditis commodæ deessent sedes, in quibus Musas colerent suas. Quemadmodum hoc
ecle-

celeberrimum Museum, ejusque eruditi alumni
eximia statim ingenia excitarunt; ut Græco-
rum etiam Philosophi celeberrimi Ægyptum,
& Alexandriam, nimirum sapientiæ majoris profe-
ctus comparandi gratia, petere non dubitarint;
quod ex Græcorum Philosophorum peregrinatio-
ne satis notum est.

§. VIII.

Alexandria enim, quam Philippi Macedonis fi-
lius, Alexander M. oraculo locum per somnium
designante, condidit, ap. *Stephanum de Urbibus f. m. 61.*
Urbs ob situm & portus commoditatem, in Ægypto
omnium celeberrima, & Musis & mercatoribus
latisime per orbem patuit, hospitiumque præbuit
atque fovit. confer *Ammiani Marcell. lib. XXII. cap. 16.*
Museum hoc jam tum Ptolomæi Philadelphi tem-
pore floruisse *Athenaus lib. V. c. 8.* docet. Quis verò
Regum Ægypti extruxerit, non satis certum est.
Henricus tamen Vallesius in annot. ad *Ammian. Marcell.*
f. m. 343. Ptolomæum Philadelphum doctorum hoc
hominum collegium primum instituisse, autorita-
te Plutarchi nixus, affirmat. Id certe constat, Phi-
ladelphi tempore id maxime floruisse, & contiguam
ipsi regiæ fuisse: Quia *Βασιλείων μέγ* audit; quod
regiæ pars non postrema esset. Reges enim lite-
rarum amantes in more positum habebant, ejus-
modi doctorum receptacula, differendi gratia, suis
adjungere conclavibus. Id quod de *Claudio Cæsa-*
re Spe-

12 *Svetonius lib. V. c. 42. memorat: Quarum (historiarum Græcarum,) causa veteri Alexandria Museo alterum additum ex ipsius nomine: institutumque, ut quotannis in altero τὸ πρῶτον libri, altero καὶ ἑξῆς ἀναγνώσων duobus statutis, velut in auditorio recitarentur, toti à singulis per vices. A Claudio alterum hoc adjectum Claudium est appellatum. Meminit ejus præter Syetonium, Athenæus l. VI. c. 9.*

§. IX!

Ptolomeus Philadelphus autem, hoc Bibliotheca splendide decoravit, quæ multa voluminum millia habebat. De qua H. Conringius in Epistola, quam de Bibliotheca Augusta edidit, multa annotavit: quæ hic repetere non vacat. v. Vitruvium l. VII. c. 1. Epiphanius quidem in libr. de Ponderibus, duas ait, publicas fuisse bibliothecas Alexandria: primam in Bruchio à Ptolomæo Philadelpho constructam: secundam longo post tempore ædificatam esse in Serapeo, quæ & priori foror dicebatur. De qua etiam loquitur Tertullianus in Apologet. cap. XVIII. Hodie, inquit, Ptolomæi bibliotheca apud Serapeum cum ipsis Hebraicis literis exhibentur: & Chrysostomus in orat. i. adversus Judæos: Prior igitur à Philadelpho primum exstructa est, qui centum millia librorum collegisse dicitur ab Eusebio in Chronic. pag. 52. Græcorum excerpt. & a G. Cedreno. Post a secutis Regibus aucta, contendentibus Ptolomæis, ne ab Attalicis eo studio vincerentur, septingenta voluminum

num millia habuit, ut præter Agellium & Marcellinum, scribit *Isidorus l. VI. Originum. v. H. Valesii Annot. in l. XXII. Marcellin. c. 16. f. 343.* Magis tamen illam illustrarunt insignis eruditionis atque sapientiae viri ejusque cives, quos inter excelluit Philo Judæus, Apion Grammaticus, quem Tiberius Cymbalum mundi appellavit, Didymus Grammaticus, Claudius Ptolomæus, Appianus Historicus, inde Alexandrinus dictus, Origenes, Clemens Alexandrinus, Athanasius, Cyrillus, Didymus cæcus, & alii ex historia literaria non ignoti viri, confer *Thomæ de Pinedo Observat. in Lib. Stephan. de Urbib. f. 6.*

§. X.

Partes istius *Musei* a Strabone itidem nominantur: ut porticus seu ambulacrum, (græce *ἑστιαστήριον*.) quale veteres in usu habuerunt. Primæ namque gymnasiorum partes porticus fuere exedris seu cubilibus apertis plenæ, in quibus Philosophi, Rhetores, Mathematici, imo omnium disciplinarum cultores disputando, legendo ac docendo exercebantur. Plenius de porticibus Gymnasiorum egit *Mercurialis l. I. cap. 6.* In univèrsum hoc patet, porticus in gymnasiis partim philosophorum exercitationibus, partim etiam deambulationibus fuisse destinatas: unde & Stoici Porticenses vel Porticani quasi dicuntur. *τὴν ἑστιαστήριον Cicero ad Herenn. deambulationem vel ambulationem vocat: nam &*

B actum

actum ambulandi notat apud *Xenoph.* in *Sympos.* ἐξ-
 ἰστῆσαι εἰς ἀεὶ πᾶσαν, surrexerunt ad deambulationem. *Pla-*
to in *Phedr.* pro disputatione philosophica usurpat:
 κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιεῖν τοὺς ἀεὶ πᾶσαν. Sed hic locum
 exercitationis significat: unde ἀεὶ πᾶσαν φιλόσοφοι
 vel ἐκ τῆς ἀεὶ πᾶσαν, h. e. philosophi, qui ut *Aristoteles*
 deambulando docebant.

§. XI.

Præter porticus, ἐξέδρα in Museo hoc allegat
Strabo. ἐξέδρα vero a Sedium vel sesitandi commo-
 ditate dicitur. Hujus generis loca in prima gym-
 nasiorum apud Romanos parte philosophis aliis-
 que humanioris literaturæ professoribus, vel a-
 nimi reficiendi, vel conferendi gratia inserviebant;
 & nihil aliud erant, quam loca disputationum, &
 cellæ studiorum. ἐξέδρα enim apud Græcos ut plu-
 rimum cellam ad colloquendum, aut meridiandum,
 in qua frequenter sedes, vel anaclinteria & gra-
 batuli erant, significat. *Xenophon* vocat πασιδας.
 Tales ἐξέδρα: etiam *Cicero* in villa sua Tusculana
 habuit: Sic enim ille ad *M. Fabium Gallum*, *Lib.*
VII. ep. 23. Exbedria quaedam mihi nova sunt instituta
 in porticula Tusculani, ea volebam tabellis ornare. *Clau-*
rius Vitruvius l. V. c. 9. constituuntur in porticibus ex-
 bedra spatiosa, habentes sedes, in quibus philosophi, rbe-
 zores reliquique, qui studiis delectantur, sedentes dispu-
 tar. possunt.

§. XII.

§. XII.

Maxima pars *Musei* hujus *Straboni* l. c. οἰκὸς μί-
 γας appellatur, quod plura conclavia, quibus ma-
 gistri & discipuli recipiebantur, atque commune
 συσίτιον seu convivium contineret. Omnes enim
 ibi excipiebantur literati, qui studiorum causa eo
 ex orbe terrarum venerant. Redacta vero Ægy-
 pto in provinciæ formam, non minore liberalita-
 te doctos ibi Augustus, Tiberius, cæterique prin-
 cipes foverunt. Extat & *Tyanei Apollonii* Epistola
 missa τοῖς ἐν τῷ Μουσείῳ σοφοῖς, quorum fama latisime
 percrebuerat.

§. XIII.

Ordo nos inde ducit ad *incolas*, & συσίτες seu
convivores hujus *Musei*; qui a *Strabone* nostro Φιλο-
 λόγοι αἰδρες appellantur. Quo nomine ipsos viros
 πολυμαθεῖς, qui animo velut orbem scientiarum &
 artium complectuntur, notari, verisimile videtur.
 Nam polymathia juxta *Tzezem, Histor. Cbiliad. XI.*
sect. CCCLXXVII. ὁ κύκλος, τὸ συμπέρασμα πάντων τῶν μα-
 θημάτων, *circulus est conclusio omnium disciplinarum.*
 Ac licet *Philologus* vulgari usu is dicatur, qui artes
 illas liberales notissimas, Grammaticam, Rhetori-
 cam & Metricam cum historia callet; antiquis ta-
 men *Philologus* erat, qui præter has artes etiam
 Philosophiam veram, quæ ideo & regina dicta
 est, intelligeret. v. *Wouveri libr. de Polymath. c. XV.* &
G. I. Vossii libr. de Philologia.

B 2

§. XIV.

§. XIV.

Et sane ex epistola *Tyanei* jam allegata, & a *Vitruvio l. VII. c. 1.* memoratis eruditorum certaminibus ibi institutis apparet, omnis generis eruditos, istoc *Φιλολόγων* nomine a *Strabone* comprehendi. Ita *Plutarchus Sympos. 1. problem. 1.* *Agathonis* convivium plures habuisse, scribit, *Φιλολόγους*, *Socrates*, *Phoedros*, *Pausanias*: Et *Lucullo*, in cuius Bibliothecam, quam τῶν μεγάλων καταχώριον vocat, omnes Græcos convenisse narrat, ipsum *Lucullum* solitum συνοχολάζειν τοῖς Φιλολόγοις. *Vitruvius l. IX. c. 3.* postquam de *Attio*, *Lucretio*, *Cicerone* & *Varrone* locutus: non minus, inquit, etiam plures *Philologi*, cum *Græcorum* sapientibus multa deliberantes, secretos cum his habere videbantur sermones. *Ammianus Marcellinus l. xxii. cap. 16.* quando *Alexandriæ* amplitudinem describit, *Bruchion*, h. e. locum, ubi juxta *Is. Casaub.* in not. ad *Spartiani Adrian. Cap. XX.* *Museum* fuerat, allegat, idque diuturnum præstantium hominum domicilium fuisse, ait. Pro πυργχείου, h. e. πύργου Ταμείου, corrupte Βεργχείου, latine *Bruchium* scriptum fuisse ibidem *Casaubonus* animadvertit. *Salmasius* in not. ad loc. *Spartiani* citat, addit: πυργχείου etiam dictum fuisse illud *Musarum* πρυτανείον, quod in eo servaretur atque conditum esset frumentum ad illam σίτησιν doctorum hominum destinatum. Sunt ergo hic *Philologi* non tantum *Grammatici*, sed omnium bonarum artium, scientiarum atque humanitatis periti viri eruditione præstantes.

§. XV

Facit hic quodammodo illustrationis gratia le-
 pida historia, quam de ludis eruditorum in Museis
 narrat *Vitruvius* l. VII. c. 1. Reges, ait, *Attalici* ma-
 gnis *Philologorum* dulcedinibus inducti, cum egregiam
 bibliothecam *Pergami* ad communem delectationem insti-
 tuissent, tunc idem *Ptolomeus* infinito zelo cupiditatisque
 incitatus studio, non minoribus industriis ad eundem mo-
 dum contenderat *Alexandria* comparare. Cum autem sum-
 ma diligentia perfecisset, non putavit id satis esse; nisi
 propagationibus in seminando curaret augendam. Itaque
Musis & *Apollini* ludos dedicavit; & quemadmodum
Athletarum, sic communium *scriptorum* victoribus premia
 & honores constituit. His ita institutis, cum ludi ades-
 sent, iudices literati, qui ea probarent, erant legendi.
 Rex cum jam ex civitate sex lectos habuisset, nec tam ci-
 to septimum idoneum inveniret; retulit ad eos, qui su-
 pra bibliothecam fuerant, & quaesivit, si quem novis-
 sent ad id expeditum. Tunc ei dixerunt esse quendam
Aristophanem, qui summo studio summaque diligentia,
 quotidie omnes libros ex ordine perlegeret. Itaque in
 conventu ludorum, cum secreta sedes essent iudicibus dis-
 tributa; cum ceteris *Aristophanes* citatus, quemadmo-
 dum faceret ei locus designatus sedit. Primo poetarum
 ordine ad certationem inducto, cum recitarentur scripta,
 populus cunctus significando monebat iudices, quod pro-
 barent. Itaque cum ab singulis sententia fuit rogata, sex

una dixerunt, & quem maxime animadverterunt multitudi-
tadini placuisse, ei primum primum, insequenti se-
cundum tribuerunt. Aristophanes vero, cum ab eo sen-
tentia rogaretur, eum primum pronunciari iussit, qui
minime populo placuisset. Cum autem Rex, & universi,
vebementer indignarentur, surrexit, & rogando impe-
travit, ut paterentur se dicere. Itaque silentio facto
docuit, unum ex his eum esse poetam, ceteros aliena re-
citasse: oportere autem iudicantes non furta, sed scri-
pta probare; Admirante populo, & Rege dubitante,
fretus memoria, e certis armariis infinita volumina edu-
xit, & ea cum recitatis conferendo coegit recitatores pla-
gia sua confiteri. Itaque Rex iussit cum his agi furti
(plagii) condemnatosque cum ignominia dimisit, Aristo-
phanem vero amplissimis muneribus ornavit, & supra
Bibliothecam constituit. Ita aliud auditores & impe-
riti iudices; aliud peritus rei literariae iudex, pro-
latis argumentis, censere solent. Confer Plin. Epist.
l. II. ep. 19.

§. XVI.

Cæterum vero meam sententiam de φιλολόγιῳ
in Museo Alexandrino sodalities, doctissimus Con-
ringius de Antiquitat. Acad. dissert. 1. quando Alexan-
drinam scholam, quam unam pene omnia habuis-
se, quæ separatim alias docentur, affirmat, stabi-
lit. Nam oratorium & grammaticum non tan-
tum studium ibi floruisse; sed Mathematicas om-
nis

rnis generis quoque disciplinas ibi suos doctores
 habuisse publicos, probat, conf. *Ammian. Marcellin.*
loc. jam citat. Ea certe fuit Alexandrinæ scholæ in
 Mathematicis adhuc Christiano ævo, existimatio,
 ut ab Episcopo illius urbis Paschalem canonem
 quotannis petere, ipsimet primitivæ Ecclesiæ pla-
 cuerit; Philosophiæ vero universæ doctorum laus
 ad sequentia usque tempora propagata est. vid.
Nicephor. l. VI. c. 36. Eusebius de Pantæno agens, Hist.
Eccles. l. V. c. 10. & l. VI. c. 19. Docebat, is scribit, Ale-
xandriæ, cum ex antiqua schola illic constituta esset sa-
crarium literarum, quæ & ad nostra tempora pervenit.
 Hieronymus *l. de script. eccl. c. 36.* etiam Alexandriæ,
 juxta veterum consuetudinem a Marco Evangelista, sem-
 per ecclesiasticos doctores fuisse. Confer *Cassiodori præ-*
fat. in libros divinarum & human. Lection. & Conrin-
gi Libr. de Hermet. Medic. cap. ix. quo & artem medi-
 cam ibi viguisse, tradit.

§. XVII.

Quæ autem olim in Alexandrino Museo agita-
 vit Hadrianus, philologica haut dubie & gramma-
 tica fuisse, cum laudato *Conringio* opinamur. Non
 enim ultra exporrexit sese *Augusti illius* curiosa eru-
 ditio; & de his, quæ *Spartianus* in ipsius vita cap. XX.
 memorat, intelligimus; *Apud Alexandriam, in-*
quit, in Museo multas questiones proposuit: & proposi-
tas ipse dissolvit. Unde Grammaticos etiam in hac
erudi-

eruditorum societate fuisse colligitur; quippe quibus Philologorum nomen præcipue alias tribui affolet,

§. XVIII.

Progrediar nunc ad *subsidia* vitæ, eruditorum in Museo conviventium societati liberaliter destinata: illa *Straboni* appellantur *χρηματα κοινά*, *communes pecunie*, quæ ad istos alendos ex munificentia principum constitutæ erant. Dignum enim gloria principum videbatur, ut qui vitæ contemplativæ in Museo essent dediti, inque usum reipubl. juvenes formarent, publicis etiam proventibus alerentur. Præsertim cum inter eos alumni essent equestris dignitatis viri, qui philosophari non erubescabant: siquidem & præmia proposita, ingenia erecta excitabant, quod exemplo Dionysii Milesii Sophistæ *Philostratus* in *ejus vita* l. 1. f. 524. demonstrat: *Magnis igitur, inquit, honoribus ab illis civitatibus affectus est, quacunque sapientiam ejus admirantur: Maximis autem ab Imperatore decoratus. Adrianus enim eum non humilium gentium Satrapam designavit. Item inter viros equestris ordinis censeri voluit, & eos, qui in Museo alebantur.* Το δὲ Μουσῆιον, ἡγεῖται Ἀιγυπτία ἑστὴν ἀλῆσα, ἧς ἐν πάση ἡ γῆ ἑλλογιμας, hoc est *Museum autem Ægyptia mensa erat, qua ex omni terrarum orbe eloquentissimos quosque viros convocabat.* Nec dubium est, quin munera etiam diligentioribus

ribus & in literario certamine victoribus data sint. Cum *Philostratus in Adriano Phœnice Syro l. II. fol. 585.* memoret; *Marcum Imperatorem Adrianum Sophistam admiratum eo usque muneribus & donis evexisse, ut magnum effecerit.* Vocat autem δωρεῖς publici victus honorarium, prærogativas, immunitates, pontificatus & cætera, quæ viros illustrent; δῶρα vero aurum, argentum, equos, mancipia, & quæcunque divitiarum nomine censentur. Trajanus Imperator Polemonem Sophistam propter merita in rem literariam & publicam Smyrnenfium itidem egregiis muneribus & immunitate etiam a vectigalibus afficeret, teste *Philostrato l. I. in Polem. f. 532.*

§. XIX.

Erat ergo hoc Alexandrinorum velut Prytaneum quoddam, quo viri eruditione præstantes alebantur: inde Αἰγυπτίαν τεράπειζαν vocat *Philostratus*: & Bruchion, pro πνευματικόν, *Ammianus loc. supr. citat.* Timon Phliasius, quem Philadelpho carum fuisse ex Laërtio scimus; hoc Museum τὰ λαρον, in Sillis, (fuit enim Sillographus) appellat, teste *Athenæo l. I. c. 19.* eo, quod in isto philosophi tanquam a tiles aves, καθάπερ οἱ πολυτιμώτατοι, tanquam caveæ inclusi saginarentur:

Πολλοὶ μὲν βοσκειῖται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλω
βιβλιακοὶ χαρακίται ἀπειρίτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν Ταλαίῳ h. e.

*Per multi pascuntur in Ægypto populosa, pugnantes libris,
ac semper digladiantes Musarum in cavea.* Objicit enim
C illis

illis λογοδιάρροιας (vel λογοδηρίας) verborum pugnam;
item γλωσσαλγίαν, loquacitatem, ideo τραπισσορήτορας,
oratores mensarios vocat. Sed falsa hæc diæteria Sillo-
graphi laudem regiæ munificentia non immi-
nuunt; licet forte non omnes in illo Museo vi-
ctu quotidiano digni essent. Timonis enim illius
dicacitas Epicureisimum sapiebat, cujus mentem
jambi Græci apud *Athenæum* l. VIII. c. 3. exprimunt:

τί τὰυτα ληρεῖς Φληναφῶν ἄνω καίτω
Λύκειον, Ἀκαδημία, ὠδεῖον, πύλας,
Ἀήρας σοφιστῶν; ἔδὲ ἐν τέτων καλόν
Πίνωμεν, σκπίνωμεν — — σικῶν;
καίρωμεν &c.

*Quid hæc nugaris, quid sursum deorsum blateras Lyceum;
Academiam, Odeum, Portas, Sophistarum nugamenta?
In his pulcherrimum: Potemus, ebibamus confertim ca-
lices, gaudeamus &c. Quæ Epicureorum notæ a-
lias voces sunt; sed Alexandrinis Philosophis non
probatae,*

§. XX.

Verum satis de liberali eruditorum Alexandri-
norum convictu. Superest, ut hujus Musei *Pre-
sidem* vel directorem contemplemur. Is autem
fuit ἱερεὺς, sacerdos: penes sacerdotes quippe & Scho-
larum & omnis melioris doctrinae cura fuit, quod
Philosophia maxime essent periti. *Strabone* enim
l. XVII. f. 914. attestante, populus Ægyptiacus uni-
versus in tres partes distributus fuit, quarum una
militiam, altera agros coleret; *tertia* sacerdotum
erat.

erat. Sacerdotes Philosophiam & Astronomiam
exercebant, & cum regibus velut intimioris ad-
missionis conversabantur, summæque erant, (ut
Strabo l. I. f. 21. memorat) dignationis. Autoritas
tamen hæc Strabonis ætate videtur defecisse. Nam
is l. XVII. f. 933. scribit: *Heliopoli domos amplas vidimus,*
in quibus sacerdotes habebant. Hanc enim perhibent olim
sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophia &
Astronomia deditorum: Nunc is ordo ac studium defecit,
nec quisquam nobis tali exercitatione perfectus ostende-
batur; sed homines tantum, qui sacrificia curarent, at-
que ritus eos peregrinis monstrarent. Si vero & sa-
cra studia Alexandria floruerunt, eo minus mi-
rum videri debet, sacerdotem Museo præfuisse,
quo magis hæc sacerdotes decent. Nam ut *Con-*
ringius Dissert. I. de Antiquit. Acad. probat, sapientiæ
omnis subtiliorisque doctrinæ cura solis sacerdoti-
bus apud Ægyptios commissa erat. Neque vero
aliter res sese facile habere potuit; quod philoso-
phiæ, comprimis ejus, quæ in contemplatione
posita est, studia otium postulent liberale, quale
tamen paucis concedi solet. Sacerdotes vero Æ-
gyptii eo affluebant, & soli quidem; ex more il-
lius regionis, unoquoque ad paternum genus vi-
tæ adstricto. Fuerunt enim sacerdotali ordini agri
publici, aliisque largi redditus, ut inter Christianos
Monachis, ipsique una cum suis omnium onerum
immunes, inque summo vixerunt honore. vid.
Diodorum Sicul. l. II. c. 3. Et hietiam in sacris proces-
fioni-

fionibus magno ceremoniarum adparatu omnem suam ostentarunt doctrinam. Quod *Clemens Alexandrius Stromat. l. VI. f. 456. seqv.* prolixè describit. Unde etiam constare potest, in quibus Alexandrinorum versatæ sint Scholæ. Confer. *Porphyrus, Philosophi Pythagorici, de Abstinentia l. IV. §. 6. pag. 49. seqq.* edit. Cantabrig.

§. XXI.

Existimant aliqui, Aristophanem Musei sæpius memorati etiam præsidem a Ptolomeo Philadelpho fuisse aliquando constitutum. Enimvero ut supra §. XV. ex *Vitruvio* memoravimus, is bibliothecæ tantum præfectus dicitur. Quemadmodum *Epiphanius de mensura & ponderibus n. IX. tom. II. f. m. 166.* de Demetrio Phalereo refert, quod bibliothecæ Alexandrinæ a Ptolomæo propositus fuerit. Quod non immerito *Scaliger* mirum videtur, in *Animadvers. ad annum M. DCC. XXXIV.* Siquidem vera illa sunt, quæ ex *Hermippo Diogenes* refert, cum Ptolomæo Soteri, *Lagi F.* autor fuisset, ut *Eurydices* filiis regnum relinqueret, præterito *Berenicis* filio Ptolomeo Philadelpho; post illius mortem a Philadelpho relegatum, ac postea aspidis morfu necatum esse. Sed doctissimus *Petavius* in *Animadvers. in Epiphani locum cit. f. 379.* non equidem adversus tot scriptorum testimonia reluctari audet; conjecturam tamen suam addit: *Ptolomæus Lagi F.* inquit, *adhuc superstes Ptolomæum Philadelphum*

pbum filium in regni consortium adscivit. Testatur
 hoc *Theocriti Scholiastes ad Idyll. XVII.* Ἰῶν γὰρ, inquit,
 ἔτι Σωῆς ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν; Et *Ju-*
stinus libr. XVI. Itaque cum Demetrius Ptolomæo
 Lagi F. carissimus esset, potuit Philadelphus
 patre superstite, odium suum vel ulciscen-
 di tempora reservare, atque eodem tempore biblio-
 thecam illam adornans, ejus curam Demetrio
 Phalereo committere. Conjecturæ illius occasio-
 nem Petavio præbent veterum non pauci, qui
 vel Ptolomæum Lagi F. bibliothecæ, adeoque sep-
 tuaginta Interpretum editionis autorem faciunt:
 ut *Irenæus*: vel utri tribuenda ista sint, addubitant:
 ut *Clemens Alexandrinus Stromat. I.* vel denique ab
 ambobus, patre simul ac filio, procuratum istud
 existimant. Apud *Eusebium l. VII. Hist. c. λβ.* Ana-
 tolius de Aristobulo, uno ex septuaginta seniori-
 bus loquens: ὅς ἐν τοῖς ἐβδομήκοντα κατελεγμένῳ τοῖς
 ταῖς ἱερὰς καὶ θείας ἐβραίων ἐρμηνύσασι γραφαῖς πτολο-
 μαίῳ Ἰῶ Φιλαδέλφῳ, καὶ τῷ πατρὶ.

§. XXII.

Verum ut sunt rerum & operum humanarum
 fata inconstantia; ita quoque Museum hoc toto or-
 be celeberrimum iis obnoxium fuit. Bello enim A-
 lexandrino, quod Cæsar dictator gessit CCC.
 millia librorum hujus bibliothecæ arsere, ut scribit
T. Livius apud Senecam de Tranquillitate, & Orosius
l. VI. Non tamen universam illam bibliothecam

conflagrasse, quod plerisque persuasum est, *H. Valesius in not. ad Ammian. Marcell. lib. XXII.* putandum censet: cum Aphthonius in descriptione arcis Alexandrinæ, bibliothecam publicam in arce fuisse testetur. Museum tamen nondum destructum fuisse, præter alia testimonia de Cæsarum Romanorum erga illud collegium favore, *Marcellini locus supra adductus, lib. XXII,* evincit; cum Alexandria Aureliano imperium agente, dirutis mœnibus, amiserit regionis maximam partem, quæ *Bruchion* appellabatur. Hoc vero Museum fuit, aut illi loco inclusum erat. Atque sic tertio, post Christum natum, seculo ad finem vergente, Museum istud fata sua ultima expertum esse videtur. Ac etsi postea *schola Alexandria* Christianis etiam scriptoribus memorata fuerit non incelebris; ut seculo quarto studiorum omne genus Alexandria floruerit; fine tamen seculi quinti pristina illa laus scholæ quoque exspiravit. Manifestum illud est ex *iis*, quæ circa initia ejus *Dialogi*, quem *Theophrastum* inscripsit *Æneas Gazæus*, a *Cassaro Barbio* latine redditus leguntur.

§. XXIII.

Nunc ex antea dictis demonstrare possemus, *Museum* illud *Alexandrinum* cum monasteriis, scholis & Academiis a Christianis exstructis, & principum liberalitate dotatis, multa habuisse cōmunia. Enimvero hæc opera multo prolixiorum videtur,
requi-

requirere tractationem, quam quæ a me nunc tempore excluso insumi potest. DEUS autor omnium sapientiæ & dator, scholas, quæ officinæ sapientiæ sunt, earumque magistros, Statores ac ephoros servet, *Spirituque suo* regat, ut juventus ad nominis sui gloriam unice erudiatur, ipsique in *Ecclesia & Republ.* ministeria, quibus præparatur, præstet saluberrima!

COROLLARIA.

1.
Bonum Principis est, Musea & scholas fovere.
2.
Scholæ in republica sunt necessariae.
3.
In scholis opus est non tantum idoneis magistris, sed & ephoribus prudentibus.
4.
In scholis vitæ utilia tradenda.
5.
Scholarum immunitas ab oneribus publicis, jure gentium nititur.
6.
Scholarum multitudo reipublicæ noxia est.
7.
Societates litterariæ reipublicæ utiles sunt.
8.
Bibliothecæ publicæ in usum scholarum constituendæ sunt.
9.
Bibliothecarii munus non vile putandum est.
10.
Prudenter Aristippus apud Diogenem interrogatus, quænam in scholis discenda? respondit: *ea, quibus cum (adolescentes) viri fuerint, utantur.*

144
Viro - Juveni eximio
JOANNI KEILHACKERO,
Magisterii Candidato dignissimo,

S. O. P.

ADAMUS RECHENBERG.

Schediasma tuum de Museo Alexandrino, cum relegendum exhiberes, consilio meo & moderatione usus, mihi perplacuit; non, quod illi nihil addi, aut demi etiam queat; sed quod argumentum hoc te cum primis dignum existimarem. Nam ut antihac ex Philosophia & historia civili jam industriae documenta non indocta publicasti: ita recte facis, quod in historia litteraria quoque operam insumere sustinueris: cum in hac studiorum parte maxime etiam eos versatos esse oporteat, qui se scholae ministerio preparant. Quod pro ingenii ductu, te facere intellexi. Facit enim illa multum ad bonorum, qui in Museis & scholis explicantur, autorum illustrationem. Nec dubium est, quin in Alexandrino Museo ipso hac studii pars viguerit: cui adjuncta bibliotheca tot eruditorum ingeniorum monumentis referta maxime inservit. Equidem, quod jam monui, plura lectu forte non injucunda schediasmati tuo inseri potuissent; nisi tempore excluso tibi brevitatis nunc placuisset. Quapropter & ego in hac tua voluntate acquiescere volui; DEUM precatus, ut benignos ac faventes Patronos excitet, qui destinata tua laudabilia ex voto juvent atque secudent. Vale. Lipsiae VII. Nov. M. DC. IIC.

1077
211

MAC

OPSPAP

Ord
DO

H

LISSIMIS,
SSI-

BVS,
LIB.

BVS,

is,
isfimis,
IBUS,
IS

servantiæ

c.
ter / Numb.

